

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxxx**

proti

žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**
sídlem Orlická 2020/4, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutím rozhodčího orgánu žalované ze dne 1. 10. 2020, sp. zn.: S-SP-VZP-20-02872409-S8DK, agendové číslo: RO/2129/20/Sa, a ze dne 15. 10. 2020, sp. zn.: S-SP-VZP-20-02872409-S8DK, agendové číslo: RO/2422/20/Sa

takto:

I. Žaloba proti rozhodnutí rozhodčího orgánu žalované ze dne 1. 10. 2020, sp. zn.: S-SP-VZP-20-02872409-S8DK, agendové číslo: RO/2129/20/Sa, se zamítá.

II. Rozhodnutí rozhodčího orgánu žalované ze dne 15. 10. 2020, sp. zn.: S-SP-VZP-20-02872409-S8DK, agendové číslo: RO/2422/20/Sa, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci částku 3 000 Kč do třiceti (30) dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění

[1] Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení dvou rozhodnutí rozhodčího orgánu žalované – prvním je rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí – platební výměr - Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, regionální pobočky Praha, pobočky pro Hl. m. Prahu a Středočeský kraj, ze

dne 21. 7. 2020, č. 2840054137(dále jen „*rozhodnutí o odvolání*“, prvostupňové rozhodnutí obecně uváděno jako „*platební výměr*“); druhým je rozhodnutí rozhodčího orgánu žalované, kterým bylo částečně vyhověno žádosti žalobce ze dne 23. 1. 2020 o odstranění tvrdosti podle ust. § 53a odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů – dále také jen „*zákon o veřejném zdravotním pojištění*“, a které je dále obecně uváděno i jako „*rozhodnutí o odstranění tvrdosti*“. Správní řízení a rozhodnutí se týkalo dlužného penále vyměřeného žalobci v souvislosti s pojistným na veřejné zdravotní pojištění za období od 31. 10. 2012 do 27. 6. 2020.

[2] Žalobce napadl obě shora uvedené rozhodnutí jednou žalobou, domáhaje se jejich zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Ohledně rozhodnutí o odvolání napadá skutečnost, že žalovaný nechal v potaz jeho námitky uvedené v odvolání ze dne 18. 8. 2020 proti platebnímu výměru, neboť jinak by platební výměr musel zrušit a řízení zastavit na základě § 90 odst. 4 a odst. 1 a) zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“). Žalobce uvedl konkrétní námitky z jeho odvolání, tedy konkrétně že probíhalo řízení o jeho žádosti o odpuštění penále, výše dlužného penále byla fiktivní, neboť žalobce podal žádost o odpuštění penále v celé jeho výši, pro stanovení výše penále stačilo pouze vyúčtování, 3. varianta uvedená v předtištěné žádosti o odstranění tvrdosti Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, kterou žalobce přiložil ke svému doplnění žádosti o odpuštění penále, žalovaná nevyužila zákonnou možnost, jak zabránit dluhu na pojistném a penále dle § 40 odst. 11 zákona o veřejném zdravotním pojištění, žalované nevědělo, že má žalobce dluh na pojistném (z kterého vzniklo penále, které je předmětem této žaloby), a nijak se nezajímala o žalobce po dobu splácení dluhu (3 roky od 2017 do 2020) a nevydávala proti žalobci žádné výkazy nedoplatků či platební výměry na předmětný dluh. Na základě těchto skutečností se žalobce žalobou domáhá zrušení rozhodnutí o odvolání a zastavení řízení.

[3] K rozhodnutí o odstranění tvrdosti žalobce předně uvedl, že dané rozhodnutí není vyloučeno ze soudního přezkumu a s ohledem na ust. § 180 odst. 1 správního řádu musí toto rozhodnutí obsahovat odůvodnění ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Dále žalobce namítá, že žalovaná patřičně neprojednala jeho žádost o odpuštění penále a své rozhodnutí o odstranění tvrdosti patřičně neodůvodnila, odůvodnění je podle žalobce nepřezkoumatelné. Žalobce žádal o odpuštění penále v celé výši na základě závažných důvodů uvedených v jeho žádosti, v odůvodnění rozhodnutí o odstranění tvrdosti však žalovaná neuvádí, proč neodpustila penále žalobci v celé výši a snížila jej pouze z části, a ke zbylým důvodům v žádosti žalobce pro odpuštění penále včetně jejího doplnění.

[4] Nad rámec žalobních bodů žalobce uvedl, že od první poloviny března 2020 chce žalovaná zatáhnout žalobce do exekučního řízení, a to i přesto, že žalobce uhradil dlužné pojistné a podal žádost o odpuštění penále. Výkaz nedoplatků a platební výměr je právním nástrojem pro podání exekučního návrhu. Nejdříve žalovaná vydala proti žalobci výkaz nedoplatků a poté i výše uváděný platební výměr, ze sdělení žalobce ze dne 20. 1. 2020 chtěla učinit žádost o odpuštění penále a tak ho zkrátit na jeho právu podat důvodnou žádost o odpuštění penále. Výkaz nedoplatků pozbyl platnosti, žalobce podal důvodnou žádost o odpuštění penále, ale to neodradilo žalovanou od vydání platebního výměru proti žalobci. Žalobce neviděl žádný důvod, proč by měl platit žalované penále,

když si podal žádost o jeho celé odpuštění. Toto chování považuje za hanebné, nepřijatelné a v rozporu s dobrými mravy. Doplnil, že žalovaná podniká tyto kroky v čase, kdy v České republice panuje koronavirová pandemie a kdy lidé včetně žalobce mají jiné starosti, obavy o své zdraví a zdraví svých blízkých.

[5] Závěrem pak žalobce doplnil, že po obdržení obou rozhodnutí žalované dne 18. 11. 2020, zaslal žalované sdělení ze dne 9. 12. 2020, kde bere na vědomí tato rozhodnutí, sdělil, že bude dlužné pojistné splácet, neboť rozhodnutí žalované jsou v tuto chvíli platná a bude se snažit domoci se odpuštění celého penále, přičemž věří, že mu případný přeplatek na penále bude ze strany žalované vrácen. Na otázku případného vrácení peněz za zaplacené penále mu však do této chvíle žalovaná neodpověděla; současně dne 9. 12. 2020 žalovaná zaslala žalobci výzvu, ve které ho žádá o zaplacení penále obratem, v opačném případě mu vyhrožuje exekucí. Na tuto výzvu žalobce neodpověděl, neboť na ní odpověděl již ve svém sdělení ze dne 9. 12. 2020.

[6] Žalovaná ve svém vyjádření setrvala na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl. Dlužné penále uvedené na platebním výměru bylo vyměřeno na základě vyúčtování ze dne 1. 7. 2020 za období od 31. 10. 2012 do 27. 06. 2020, kterým bylo zjištěno, že žalobce jako osoba samostatně výdělečně činná (do 10/2016) podle ustanovení § 7 zák. č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojistném“), nehradil včas a ve správné výši pojistné na veřejné zdravotní pojištění ani penále z prodlení s platbami pojistného. Penále bylo vyměřeno v souladu se zákonem a ve správné výši. Jedná se o penalizaci dlužného pojistného předepsaného výkazem nedoplatků č. 2141200434 ze dne 5. 11. 2012 ve výši xxxx Kč. Dlužné pojistné předepsané výkazem nedoplatků č. 2141200434 bylo uhrazeno ke dni 28. 6. 2017. Penále vzniklo z dlužného pojistného: xxxx Kč. Celkem vzniklo penále v zaokrouhlené výši xxxx Kč.

[7] Žalovaná se dále neztotožnila s tvrzením žalobce, že měla zabránit vzniku dluhu na pojistném a penále postupem podle ust. § 40 odst. 11 zákona o veřejném zdravotním pojištění. Podat podnět živnostenskému úřadu ke zrušení živnostenského oprávnění podnikateli z důvodu neplnění závazků podnikatele platit pojistné na veřejné zdravotní pojištění není povinnost stanovená zdravotní pojišťovně, jak vyplývá z podání žalobce, ale jedná se pouze o jednu z možností zdravotní pojišťovny, jak postupovat při vymáhání dlužného plnění. K tomuto kroku žalovaná přistupuje zcela výjimečně, neboť zrušení živnostenského oprávnění může mít pro pojištěnce znatelně negativní finanční a existenční důsledky. Uvedený podnět nebyl v dané věci podán především z toho důvodu, že je žalobce od 20. 10. 2016 v registru pojištěnců veden v kategorii zaměstnanec. V podání ze dne 12. 6. 2020 žalobce prohlásil, že činnost osoby samostatně výdělečně činné přestal vykonávat dne 19. 10. 2016 a ode dne 20. 10. 2016 je zaměstnancem. Správní řízení zahájené na základě § 40 odst. 11 zákona o veřejném zdravotním pojištění by v tomto případě nesplnilo předpokládaný účel.

[8] Žalovaná nesouhlasí ani s tvrzením žalobce, že se v období od roku 2017 do začátku roku 2020 o žalobce nezajímala, přičemž uvedla, že platná právní úprava nenařizuje zdravotním pojišťovnám povinnost zasílat pojištěncům upomínky k vyrovnání závazků z titulu neuhrazeného pojistného na zdravotní pojištění nebo neuhrazeného

penále. Naopak mezi základní povinnosti pojištěnců ve vztazích souvisejících s účastí na veřejném zdravotním pojištění patří podle § 8 a § 12 zákona o veřejném zdravotním pojištění povinnost hradit zdravotní pojišťovně pojistné a penále. Žalobce tuto svoji povinnost nedodržel, a proto došlo k vymáhání výkazu nedoplatků č. 2141200434, ze dne 5. 11. 2012, exekučně.

[9] Dále se žalovaná vyjádřila k námitce, že patřičně neprojednala žádost žalobce o odpuštění penále a rozhodnutí o odstranění tvrdosti dostatečně neodůvodnila. Uvedla, že institut prominutí penále slouží k řešení situací, kdy účinky, které nastanou důslednou aplikací zákona, by byly v rozporu s úmyslem zákonodárce. Žalovaná popsala běžný postup při rozhodování o odstranění tvrdosti, přičemž vždy zkoumá naplnění podmínek § 53a odst. 3 zákona o veřejném zdravotním pojištění. Jestliže není žádný z těchto důvodů dán, přistupuje žalovaná ke správnému uvážení, zda v konkrétním případě je dán důvod pro odstranění tvrdosti, a rozhodne o úplném či částečném odstranění tvrdosti, jinak žádost zamítne. Zákonná právní úprava neukládá odstraňovat tvrdosti obligatorně. Rozhodnutí o použití či nepoužití institutu odstranění tvrdosti je tedy ponecháno zcela na úvaze žalované. V případě žádosti žalobce bylo přihlédnuto zejména k jeho finanční situaci a ke zdravotnímu stavu, který žalobce doložil kopiemi lékařských zpráv. Současně žalovaná přihlédla k tomu, že žalobce neplnil řádně povinnosti jako plátce pojistného v kategorii osoba samostatně výdělečně činná a také že pohledávky byly vymoženy až exekučně.

[10] Závěrem se žalovaná vyjádřila i k námitce žalobce, že jej chce od první poloviny března 2020 zatáhnout do exekučního řízení a zkrátit ho na jeho právech. K tomu uvedla, že postupovala v souladu se zákonem, který jí vymáhání nezaplaceného pojistného přímo ukládá, a to způsobem, který jí zákon dává k dispozici. Proto dle žalované nelze pokládat vydání platebního výměru za nepřijatelné chování v rozporu s dobrými mravy. Jedná se o zákonný postup, k výkonu rozhodnutí přistupuje v krajním případě.

[11] Na toto vyjádření žalobce reagoval podáním, ve kterém znovu shrnul některé své námitky. Uvedl, že se žalovaná ve svém vyjádření pokusila o dodatečné odůvodnění rozhodnutí o odstranění tvrdosti, které je dle jeho mínění pozdní a nedostatečné. Také zdůraznil, že žalovaný postupem dle § 40 zákona o veřejném zdravotním pojištění nezabránila vzniku dluhu žalobce a proto má za dluh dílčí odpovědnost. Ohledně výkazu nedoplatků č. 2141200434 ze dne 5. 11. 2012 pak uvedl, že tento není předmětem sporu.

[12] Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.

[13] Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož účastníci k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a ve smyslu § 51 odst. 1 věty druhé s.ř.s. a má se tak za to, že k takovému postupu soudu udělili souhlas. Řízení nadto nebylo nutné doplňovat dalším dokazováním,

když spor mezi účastníky je možné posoudit podle údajů v jejich procesních podáních a podle předloženého správního spisu.

[14] Ze správního spisu zjistil soud následující skutečnosti rozhodné pro rozhodnutí ve věci.

[15] V odůvodnění rozhodnutí o odvolání jsou uvedeny obsahově obdobné skutečnosti, jako ve vyjádření k žalobě.

[16] Ve vztahu k rozhodnutí o odstranění tvrdosti je ze správního spisu patrné, že žádostí ze dne 31. 3. 2020 žalobce požádal o odstranění tvrdosti a uvedl, že důvody pro odpuštění penále doloží do poloviny května 2020, a to vzhledem k probíhající koronavirové nákaze a omezením běžného života, které s tím souvisejí. Žádost doplnil podáním doručeným žalované dne 16. 6. 2020, v němž mj. uvedl, že důvodem penále byly jeho mnohačetné zdravotní obtíže v letech 2012 až 2016, ty mu znesnadňovaly činnost osoby samostatně výdělečně činné a byly příčinou malých výdělků, které mu neumožňovaly hrazení pojistného. Během této doby byl nemocný celkem xxxx dní, k žádosti připojil kopie lékařských zpráv. Dále uváděl, že žalovaná má možnost zabránit dluh na pojistném podle ust. § 40 odst. 11 zákona o veřejném zdravotním pojištění, proto nechápe, proč po něm nyní chce penále, předložil dále prohlášení k žádosti o prominutí penále a vyúčtování, když dluh na pojistném v době podání této žádosti nemá. Dále uvedl, že svou těžkou životní situaci vyřešil tím, že po odeznění zdravotních potíží se stal od 20. 10. 2016 zaměstnancem a současně uhradil dluh na pojistném.

[17] Při posouzení důvodnosti žaloby soud dospěl k těmto závěrům. Ohledně rozhodnutí o odvolání není žaloba důvodná, a proto ji ve výroku I. tohoto rozsudku zamítl.

[18] Jestliže žalobce považuje toto rozhodnutí za nezákonné proto, že v době jeho vydání probíhalo řízení o jeho žádosti o prominutí penále (proto považuje výši dlužného penále za fiktivní), k této námitce soud uvádí, že žalobcem podaná žádost o prominutí penále (o odstranění tvrdosti) není a nebyla pro toto rozhodnutí nikterak rozhodující. Podáním této žádosti ve smyslu § 53a zákona o veřejném zdravotním pojištění nedochází k odkladu povinnosti plátce pojistného k úhradě dlužného penále nebo pojistného. Žalobce byl povinen hradit penále z neuhrazeného pojistného podle § 18 zákona o pojistném, přičemž zákon nestanovuje zdravotní pojišťovně s vyměřením či vymáháním takového penále povinnost vyčkat do rozhodnutí o případně podané žádosti o jeho prominutí (slovy zákona odstranění tvrdosti), neboť na vyčíslení penále to nemá žádný vliv. Penále je zákonným následkem neplacení pojistného, a to včetně jeho výše, proto žádost o jeho prominutí sama o sobě nemůže mít vliv na toto rozhodnutí. Pokud žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že o žádosti o prominutí penále bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím a vysvětlil, jakým způsobem bylo dané penále vypočteno a z jakého důvodu nepovažuje výši vyměřeného penále za fiktivní částku, jedná se o logické vysvětlení, které odpovídá zákonu. Jinými slovy řečeno, částka penále nebyla fiktivní pouze z toho důvodu, že žalobce podal žádost o jeho prominutí, neboť výše penále je stanovena zákonem a v době vydání platebního výměru tak tato povinnost existovala. Soud nezjistil pochybení správního orgánu při výpočtu stanoveného penále, když žalobce

konkrétní námitky proti této výši neuvádí, proto jeho žádost o odpuštění penále, jak ji původně nazýval (resp. o odstranění tvrdosti) nelze považovat za překážku pro vydání platebního výměru. Žalovaný nebyl povinen při přezkumu platebního výměru zohlednit uváděnou žádost o prominutí penále, když o této ze zákona rozhoduje samostatným rozhodnutím.

[19] K námitce žalobce, že pro stanovení výše penále stačilo pouze vyúčtování, soud odkazuje na ust. § 53 zákona o veřejném zdravotním pojištění. V tomto ustanovení je jasně stanoveno, že pojišťovna může ve věcech penále rozhodnout jak platebním výměrem, tak i výkazem nedoplatků. V případě žalobce bylo prvotní rozhodnutí správního orgánu učiněno právě výkazem nedoplatků, který byl však v důsledku nerozhodnutí o námitkách žalobce v zákonné lhůtě zrušen. Správnímu orgánu pak ovšem nic nebránilo ve věci rozhodnout formou platebního výměru, když zákon nikterak neurčuje, v jakém případě by měl správní orgán užít tu kterou formu rozhodnutí. Naopak zákon umožňuje správnímu orgánu formu rozhodnutí zvolit.

[20] K námitce žalobce, že žalovaná nevyužila zákonnou možnost, jak zabránit dluhu na pojistném a penále dle § 40 odst. 11 zákona o veřejném zdravotním pojištění, soud uvádí, že tato skutečnost nikterak nebrání žalované vymáhat penále z dlužného pojistného. Ust. § 40 odst. 11 zákona o veřejném zdravotním pojištění poskytuje zdravotní pojišťovně oprávnění podat podnět ke zrušení živnostenského oprávnění, nejedná se však o žádnou povinnost. Pokud žalovaná tento podnět nepodá, nemá to žádný vliv na povinnost žalobce platit částky pojistného, a pokud tak nečiní, poté na výši penále. Je na vůli žalobce, aby v případě, kdy jím vykazovaná činnost pro něj není ekonomicky výhodná, tuto situaci sám řešil způsoby, které zná živnostenské právo, a nemůže toto své rozhodnutí přenášet na žalovanou, která v daném řízení má právo pouze podat podnět, nikoliv autoritativně rozhodnout.

[21] S tím pak souvisí poslední námitka žalobce, tedy že žalované nevedlo, že má žalobce dluh na pojistném (z kterého vzniklo penále, které je předmětem této žaloby), nijak se nezajímala o žalobce po dobu splácení dluhu (3 roky od 2017 do 2020) a nevydávala proti žalobci žádné výkazy nedoplatků či platební výměry na předmětný dluh. Ani této námitce nelze dle názoru soudu přisvědčit. Předně je povinností žalobce řádně platit pojistné a právě porušením této povinnosti pak sekundárně vzniká též povinnost platit zákonem stanovené penále. Bylo tedy právě na žalobci, aby si své zákonné povinnosti plnil, přičemž nelze přičítat k tíži zdravotní pojišťovně, že žalobce v souladu se zákonem svoji povinnost neplnil. Je na žalobci, aby své zákonné povinnosti vypořádal, pokud tak nečinil, narůstalo mu penále z částek, které na pojistném řádně neodvedl. Pokud pojistné nebylo po určitou dobu žalovanou vymáháno, jedná se o postup žalované, který nemá žádný vliv na výši penále, resp. na povinnosti žalobce platit pojistné. Pro zohlednění tohoto důvodu zná právo institut odstranění tvrdosti, nemůže však tento důvod sám o sobě zpochybnit výši penále.

[22] Ohledně rozhodnutí o odstranění tvrdosti soud dospěl k závěru, že odůvodnění tohoto rozhodnutí je natolik obecné, že nevyčerpává žalobcem uplatňované důvody pro podání žádosti, plně nezodpovídá částečné nevyhovění žádosti, a je tak pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné.

[23] Rozhodnutí o odstranění tvrdostí zákona podle § 53a zákona o veřejném zdravotním pojištění musí s ohledem na § 180 odst. 1 správního řádu obsahovat odůvodnění mimo jiné právě z důvodu případného následného soudního přezkumu rozhodnutí (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.8.2009, č.j. 3 Ads 123/2008-79). Odůvodnění je třeba především k tomu, aby mohl soud přezkoumat, zda správní orgán ve věci nepostupoval libovolně a zda zvážil pro rozhodnutí všechny podstatné skutečnosti. V tomto případě se však odůvodnění snížení penále uložené žalobci omezuje pouze na tvrzení, že žalovaný při rozhodování přihlédl k důvodům v žádosti uvedeným, zejména k finanční situaci žalobce a k jeho zdravotnímu stavu a shledal důvody pro částečné prominutí penále. Takové odůvodnění soud považuje za příliš obecné, které zejména konkrétnějším způsobem nereaguje na konkrétní důvody, které ve své žádosti a jejím doplnění uváděl žalobce.

[24] Soud se ztotožňuje s vyjádřením žalované, že rozhodnutí o použití či nepoužití institutu odstranění tvrdosti je ponecháno na úvaze správního orgánu, tedy jedná se o správní uvážení, do kterého správní soudy až na výjimky nemají pravomoc zasahovat. Takové rozhodnutí je ale třeba náležitě odůvodnit tak, aby z něj bylo patrné, z jakého zjištěného skutkového stavu žalovaný vycházel, které skutečnosti má za osvědčené a které nikoli, jaký právní názor zaujal, na základě jakých právních předpisů tak učinil a zejména z jakých důvodů nepřisvědčil či prisvědčil žalobcem tvrzeným důvodům pro odstranění tvrdosti zákona a prominutí penále.

[25] Jestliže žalovaná uvedla, že v případě žádosti žalobce bylo přihlédnuto zejména k jeho finanční situaci a ke zdravotnímu stavu, který žalobce doložil kopiemi lékařských zpráv, z odůvodnění napadeného rozhodnutí nikterak nevyplývá, jaké závěry žalovaná z žalobcem doložených skutečností učinila. Současně žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že přihlédl k tomu, že žalobce neplnil řádně povinnosti jako plátce pojistného v kategorii osoba samostatně výdělečně činná a také že pohledávky byly vymoženy až exekučně. Tyto skutečnosti však z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývají vůbec, přičemž nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí již nelze odstranit vyjádřením žalované v řízení před soudem. V odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou pak velmi obecně hodnoceny spíše pouze skutečnosti, které odůvodňují částečné vyhovění žádosti, není však vysvětleno, proč za této situace ve zbytku žádosti vyhověno nebylo. Soudu je jasné, že v obdobných věcech nemůže být odůvodnění správního rozhodnutí zcela vyčerpávající, neboť rozhodovací důvod ponechává žalované poměrně velký prostor pro správní uvážení, a pokud zákon žalované takto široké správní uvážení svěřuje, je na žalované, aby jej uplatnila. Na druhou stranu odůvodnění by i v těchto případech mělo reagovat na konkrétní důvody, které žalobce v žádosti uváděl, a to aspoň stručným hodnocením toho, zda byly vzaty na zřetel, či nikoliv, případně pokud tomu tak bylo, jaké jiné důvody vedly k částečnému zamítnutí žádosti. Jak bylo shora uvedeno, tento nedostatek nelze odstranit až v řízení před soudem, pokud tyto důvody jsou poprvé uvedeny až v procesním úkonu účastníka řízení ve vztahu k soudu (ve vyjádření k žalobě). Žalobce jako účastník správního řízení má právo tyto důvody seznat z odůvodnění rozhodnutí.

[26] Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že rozhodnutí o odstranění tvrdosti trpí takovými vadami (podstatným nedostatkem odůvodnění žalovaného), že je nutné jej zrušit pro vady řízení podle ust. § 76 písm. a) s.ř.s., a věc vrátit žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaná posuzovat poměry žalobce pro účely rozhodnutí konkrétně ve vztahu k tomu, co uváděl sám žalobce, případně odůvodní, z jakých důvodů jeho žádosti částečně nevyhověla.

[27] Pro úplnost soud uvádí, že nevypořádal tu část argumentace, kterou žalobce rovněž pojal do žaloby, která však nijak nesouvisí s napadenými rozhodnutími či řízením, která jejich vydání předcházela, případně osvětlují motivace žalobce k jeho postupu nebo se týkají skutečností, které nastaly po vydání napadených rozhodnutí.

[28] Co se týče náhrady nákladů řízení, o těchto soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 věta druhá s.ř.s. Žalobce měl ve věci částečný úspěch, když napadal dvě rozhodnutí žalované, přičemž mu soud dal za pravdu v rámci jednoho z těchto dvou rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobce podal sice jednu žalobu, ale napadal dvě rozhodnutí žalované, které je možné žalovat samostatně, procesně se jedná o dva samostatné nároky, o nichž může soud rozhodnout dvěma na sobě nezávislými výroky. Proto soud žalobci přiznal nárok na náhradu nákladů řízení za tu část, kdy žalobě vyhověl (v řízení proti rozhodnutí o odstranění tvrdosti – výrok II. rozsudku), náklady mu nepřiznal v té části, kde mu nevyhověl, a kdy by k jejich náhradě měla právo žalovaná, z obsahu spisu však neplyne, že by na vedení sporu vynaložila jiné než obvyklé náklady na funkci vykonavatele veřejné správy. Výše náhrady nákladů řízení tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí o odstranění tvrdosti ve výši 3 000 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 7. dubna 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu